

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.622 van 31 juli 2002
in de zaak A. 124.675/ VII- 27.409**

In zake : de N.V. INTERNATIONAL MANAGEMENT INSTITUTE,
met zetel te
2018 ANTWERPEN,
Jacob Jordaenstraat 77

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de N.V. INTERNATIONAL MANAGEMENT INSTITUTE op 30 juli 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 19 juli 2002 waarbij afwijzend werd beschikt over de aanvraag tot afwijking van artikel 59, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen voor het academiejaar 2002-2003;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2002 om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaten P. ENGELS, A. K. VAN RENSBERGEN EN J. TROCH, die verschijnen voor de verzoekende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij de feitelijke gegevens van de
zaak als volgt uiteenzet:

"1.

Verzoekster is een instelling van privaat onderwijs welke overeenkomstig het
grondwettelijke beginsel van vrijheid van onderwijs, zoals ingeschreven in artikel 23
grondwet het recht heeft om te voorzien in onderwijs.

De onderwijsactiviteiten van verzoekster strekken zich uit tot een campus gevestigd
te Antwerpen en een campus gevestigd te Brussel en dit onder de benaming IMI
INTERNATIONAL MANAGEMENT INSTITUTE".

Verwijzend naar het artikel 3 van de oprichtingsakte van verzoekster, beoogt zij
"het verstrekken van onderwijs in het algemeen" (stuk. nr. 2 -bundel verzoekster).

In het algemeen zal de vennootschap alle commerciële, industriële, financiële,
roerende of onroerende handelingen mogen verrichten in rechtstreeks of
onrechtstreeks, geheel of gedeeltelijk verband met haar maatschappelijk doel of die
van aard zouden zijn de verwezenlijking ervan te vergemakkelijken of uit te breiden.

2.

Het concept van de private onderwijsinstelling van verzoekster is op een
internationale leest geschoeid en richt zich voornamelijk naar buitenlandse jongeren
die middels uitwisselingsprogramma's over de verschillende campussen van
verzoekster opleiding genieten in verschillende disciplines die voornamelijk gericht
zijn op een opleiding in de financiële en zaken wereld (MBA).

De structuur en het concept van verzoekster is ongetwijfeld " Amerikaans "
geïnspireerd en leunt sterk aan zowel wat betreft organisatie als opleiding bij het
concept van de " The American Colleges " en " American Business Schools

3.

Het moge duidelijk zijn dat, gelet op het internationaal karakter van de instelling
van verzoekster, de recrutering van haar studenten in het buitenland, zowel EEG als
niet-EEG, van wezenlijk belang is.

Op de totale studentenpopulatie van haar campus zijn het merendeel van de
studenten van buitenlandse nationaliteit, m.n. een nationaliteit buiten de EEG, zodat
in toepassing van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de Heer
Minister, bevoegd voor de Openbare Veiligheid (dienst vreemdelingenzaken) een
bijzondere machtiging dient te verlenen om deze vreemde studenten toe te laten meer
dan drie maanden te verblijven op het Belgische grondgebied.

Het beleid dat door de Minister van Binnenlandse Zaken in dit opzicht wordt
gevoerd, heeft blijkbaar geresulteerd in een praktijk die, blijkbaar in toepassing van
artikel 9 van de Wet van 15 december 1980, bestaat uit het opleggen aan instellingen,
andere dan de door de overheid georganiseerde, erkende of gesubsidieerde
onderwijsinstellingen, van het aanvragen van een afwijking van artikel 59 al 1 van de
wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf,
de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Op grond van de toekenning van de toekenning van dergelijke afwijking, konden
de studenten die zich bij verzoekster inschreven als regelmatige leerling aan de
daglessen met volledig leerplan, worden toegelaten tot verblijf, onder de algemene
voorwaarden van toepassing op de studenten.

Het bestaan van deze praktijk (waarvan de wettelijke grondslag in twijfel kan
getrokken worden) wordt aangetoond door:

- de omstandigheid dat ieder jaar een reeks van instellingen van privaat onderwijs, ergo onderwijsinstellingen die niet georganiseerd, erkend of gesubsidieerd zijn door de overheid, waaronder verzoekster, een aanvraag tot afwijking van artikel 59, 1 van de Wet indienen, en de Minister op deze aanvragen jaarlijks statueert en een lijst samenstelt van deze onderwijsinstellingen aan wie een dergelijke afwijking werd toegestaan (zie stuk 7 bundel verzoekster)

- het jaarlijks opstellen van een lijst door de Minister getituleerd "Lijst van private instellingen van hoger onderwijs waarvoor de Belgische diplomatieke en consulaire posten in het buitenland, gemachtigd zijn om een M.V.V. af te leveren na voorafgaandelijk advies van de Dienst Vreemdelingenzaken voor het academiejaar (zie stuk 8 bundel verzoekster)

- het verzenden van deze lijst van de zogenaamd 'erkende' instellingen van privaat onderwijs aan deze instellingen en het publiceren van deze lijst in het Belgisch Staatsblad.

- het overmaken door het Ministerie van binnenlandse zaken aan alle Belgische diplomatieke en consulaire posten in het buitenland op grond waarvan deze posten de expliciete, minstens de impliciete instructie krijgen, geen visum toe te staan aan vreemde studenten wanneer hun verzoek betrekking heeft voor een verblijf in België op grond van het volgen van onderwijs aan een onderwijsinstelling die niet vermeld wordt op de hoger vermelde lijst (stuk 10 bundel verzoekster)

- het uitvaardigen, en het publiceren van het Belgische Staatsblad (B.S. 04.11.1998) van een omzendbrief van 15 september 1998 betreffende het verblijf van vreemdelingen die in België wensen te komen studeren, waarbij onderdeel VII als bijzonder geval wordt aangemerkt "de onderwijsinstellingen die noch georganiseerd, noch erkend, noch gesubsidieerd door de overheid" en waarbij voor het betreffende school- of academiejaar waarin deze omzendbrief werd uitgevaardigd (1998-1999) de lijst van de onderwijsinstellingen die deze afwijking hebben verkregen als bijlage werd gevoegd. Door de omzendbrief van 15 september 1998 betreffende het verblijf van vreemdelingen die in België wensen te komen studeren werd de voornoemde werkwijze geïnstitutionaliseerd en bestendigd (stuk. nr. 6 - bundel verzoekster). De omzendbrief stelt letterlijk: "zoals reeds werd vermeld, ontvangen een bepaald aantal onderwijsinstellingen die noch georganiseerd, noch erkend, noch gesubsidieerd zijn door de overheid, op aanvraag jaarlijks een afwijking op artikel 59, 1e lid, van de wet van 15 december 1980. Deze afwijking wordt toegestaan door de Minister van Binnenlandse Zaken in het kader van zijn discretionaire beslissingsbevoegdheid. De lijst van de onderwijsinstellingen die deze afwijking hebben verkregen voor het school- of academiejaar 198-1999 is als bijlage gevoegd bij onderhavige omzendbrief.

Op grond van deze toegestane afwijking is de onderwijsinstelling gemachtigd om een inschrijvings- of toelatingsattest af te geven dat leidt tot de afgifte van een machtiging van voorlopig verblijf op basis van de artikelen 9 en 13 van de wet van 15 december 1980. "

4.

Op 20 maart 2002 diende verzoekster dan ook een dossier in bij de Minister van Binnenlandse Zaken teneinde de afwijking te verkrijgen zoals hierboven omschreven (stuk nr. 7- bundel verzoekster).

Bij aangetekend schrijven dd. vrijdag 19 juli 2002 , doch slechts met postdatum maandag 22 juli 2002 (stuk nr. 4 -bundel verzoekster) en slechts effectief ontvangen op dinsdag 23 juli 2002, werd de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken medegedeeld waarbij de aanvraag tot afwijking van artikel 59 niet werd aanvaard (stuk nr. 3 -bundel verzoekster) en bijgevolg voor het academisch jaar 2002-2003 in afwachting van een aanvullend onderzoek de vreemdelingen geen machtiging tot voorlopig verblijf meer verkrijgen op basis van een attest van inschrijving aan de onderwijsinstelling van verzoekster.

Deze beslissing werd aan de hand van de volgende bewoordingen gemotiveerd;

" Op basis van een verslag van een immigratieambtenaar in Nepal hebben wij evenwel ontdekt dat 24 studenten van Nepalese nationaliteit een machtiging tot voorlopig verblijf om te komen studeren in België aan uw onderwijsinstelling, het International Management Institute, hebben verkregen op basis van vervalste documenten, namelijk bankattesten om hun voldoende bestaansmiddelen te bewijzen.

Bijgevolg zullen, voor het academiejaar 2002-2003 en in afwachting van een aanvullend onderzoek, de vreemdelingen geen machtiging tot voorlopig verblijf meer verkrijgen op basis van een attest van inschrijving van uw onderwijsinstelling. "

Verzoekster werd nooit ingelicht over dit verslag van deze immigratieambtenaar, noch werd verzoekster ooit geïnterpelleerd, noch gehoord door de Minister in het kader van enig onderzoek m.b.t. de beweerdelijk vervalste bankattesten betreffende de vernoemde studenten van Nepalese nationaliteit.

Dat verzoekster zeer formeel is en nooit op enigerlei wijze betrokken was bij onderhavige redenen en meer bepaald bij het aanwenden van vervalste documenten, in het bijzonder onder de vorm van bankattesten die de voldoende bestaansmiddelen in hoofde van vernoemde studenten dienden te bewijzen. Dat zelfs in de bestreden beslissing dd 19.07.2002 niet wordt gesteld dat verzoekster enige deelachtigheid zou hebben aan de vastgestelde onregelmatigheden en derhalve op grond hiervan de weigering tot machtiging tot voorlopig verblijf aan alle vreemdelingen op basis van een attest van inschrijving aan de onderwijsinstelling van verzoekster ongemotiveerd en arbitrair voorkomt.

Naar verluidt zouden trouwens de ingeroepen onregelmatigheden, m.n. het orchestreren van valse bankattesten terug te brengen zijn tot een bedenkelijke praktijk in hoofde van de consul-generaal van België in Nepal, de heer Keshab Regmi, die blijkbaar om deze redenen ook uit zijn ambt zou zijn ontheven.";

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat het op het eerste gezicht niet duidelijk is wat de verzoekende partij met de huidige vordering beoogt; dat krachtens artikel 58 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) de buitenlandse student in beginsel in zijn land bij de Belgische diplomatieke of consulaire overheden een aanvraag om machtiging moet indienen, onder voorlegging van een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59; dat op grond van deze wetsbepaling al de door de Staat georganiseerde, erkende of gesubsidieerde onderwijsinstellingen bevoegd zijn om het vereiste attest af te leveren; dat de verzoekende partij niet betwist dat zij niet onder deze categorie valt; dat een gebeurlijke schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing niet voor gevolg zal hebben dat de verzoekende partij dergelijke attesten zal kunnen afleveren en dat deze attesten het in artikel 58, tweede lid 1° bedoelde gevolg zouden hebben; dat de thans bestreden beslissing werd genomen in het kader van een aanvraag tot afwijking van artikel 59, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde een uitzonderlijke gunstregeling, waarvan de verzoekende partij zelf zegt, met verwijzing naar 's Raads arrest nr. 68.031 van 9 september 1997, dat er voor die "sui generis"-regeling geen wettelijke grondslag bestaat; dat zij daaruit trouwens haar eerste middel afleidt; dat wanneer de betrokken regeling onwettig zou zijn, de verzoekende partij

in geen geval een afwijking zou kunnen bekomen van de regel vervat in artikel 59 van de Vreemdelingenwet; dat dan ook niet op het eerste gezicht valt in te zien hoe de schorsing van de thans bestreden beslissing voor gevolg zou hebben dat de vreemdelingen die in België aan het instituut van de verzoekende partij willen komen studeren plots een verblijfsmachtiging zouden bekomen; dat het overigens, los van het wettigheidsvraagstuk, prima facie niet duidelijk is welk nut de gevorderde schorsing voor de verzoekende partij zou kunnen opleveren; dat deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen;

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op éénendertig juli tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.